

Arrest

nr. 154 360 van 13 oktober 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 23 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2015.

Gelet op het tegensprekelijk uitstel verleend op de terechtzitting van 12 oktober 2015 waarbij de zaak wordt uitgesteld naar de terechtzitting van 13 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent in 1986 geboren te Tshinvali in Zuid-Ossetië en bent van Ossetische origine. U woonde met uw vader in Nuli (Zuid-Ossetië) die er een fruitwinkel had. Op 06/08/2008 begon het Russisch-Georgisch conflict. Uw dorp werd in de nacht van 07/08 op 08/08/2008 gebombardeerd. Uw vader kwam hierbij om het leven en jullie huis was vernield. U ontvluchtte Zuid-Ossetië en verbleef elders in Georgië bij vrienden en bij uw neef Z. (...). De laatste 2 jaar verbleef u in de bergen in Adjaria (Georgië). U vreest in Georgië problemen te krijgen omwille van uw Ossetische origine. Ook vreest u dat u zal omgeruild

worden met Georgiërs die worden vastgehouden in Zuid-Ossetië. Twee maanden voor uw vlucht begon u methadon te nemen. In november 2014 ontvluchtte u Georgië en kwam u naar België waar u op 27/11/2014 uw asielaanvraag indiende. Ook uw neef Z. K. (...) (O.V. 7.986.676) vroeg toen asiel aan in België. U bent in het bezit van Belgische medische attesten.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 1-2, 9-10) dat u uit Zuid-Ossetië afkomstig bent, dat u in Georgië vreest problemen te krijgen omwille van uw Ossetische origine, en dat u vreest omgehuild te worden met Georgiërs die na het conflict met Rusland worden vastgehouden in Zuid-Ossetië.

Er moet vooreerst worden opgemerkt dat uit uw verklaringen niet blijkt (CGVS p. 8-10) dat u tijdens de zes jaar sinds dat u in 2008 op diverse plaatsen in Georgië verbleef, problemen heeft gekend met de Georgische autoriteiten of met derden. Deze vaststelling maakt dat de ernst van de door u aangehaalde vrees voor vervolging danig gerelativeerd dient te worden. Ook blijkt uit de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, dat de praktijk van het uitwisselen van etnisch Ossetische personen voor Georgische gevangenen in Zuid-Ossetië dateert van vóór 2010: ze vond plaats in de nasleep van het conflict van de zomer 2008, op een moment dat er nog Georgische gevangenen uit te wisselen waren. Bijgevolg mist de door u hieromtrent ingeroepen vrees elke actualiteit.

Meer nog, uw bewering (CGVS p. 2 & 4) dat u tot aan het conflict in augustus 2008 in Nuli, Zuid-Ossetië, woonde en dat u van Ossetische origine bent, weet niet te overtuigen.

Wat het Russisch-Georgisch conflict betreft verklaart u (CGVS p. 4 & 7 & 11) dat de bombardementen op Zuid-Ossetië begonnen op 06 augustus 2008, dat uw huis vernield werd tijdens een bombardement in de nacht van 07 op 08 augustus waartijdens uw vader om het leven kwam, en dat het politiestation te Nuli het eerste doelwit was en toen ook geraakt werd. Uit de informatie voorhanden op het CGVS waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat Nuli reeds in de avond van 01 augustus gebombardeerd werd en dat het bombardement pas ophield in de ochtend van 02 augustus. Verder blijkt dat het politiegebouw te Nuli reeds op 05 augustus om 00h15 getroffen werd door bommen. Ook werd er op 05 augustus door een organisatie gemeld dat Nuli zware beschadigingen had opgelopen onder de recente aanvallen. Uw beweringen over het verloop van de aanval op Nuli vallen aldus absoluut niet te rijmen met de objectieve informatie voorhanden. Hierdoor kan er geen geloof worden gehecht als zou u toen aanwezig zijn geweest in Nuli. Deze vaststelling ondermijnt uw beweerde verblijf in Nuli, Zuid-Ossetië, als ook dat uw vader toen zou omgekomen zijn en dat u toen na de vernietiging van uw huis uw identiteitsdocumenten zou verloren hebben.

De vaststelling dat u de stad Kareli ten noorden van het dorp Nuli plaatst (zie de door u gemaakte schets), hetgeen helemaal niet te rijmen valt met de informatie voorhanden op het CGVS, ondermijnt verder op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw beweerde langdurig verblijf in Nuli.

Ook is het opvallend dat blijkens uw verklaringen (CGVS p. 7) op uw identiteitskaart vermeld stond dat u een etnisch Georgiër bent, dit terwijl u eerder beweerde dat uw beide ouders etnische Osseten waren. Evenzo is het opmerkelijk dat, alhoewel u eerst aangaf wel de Ossetische taal te spreken, u onmiddellijk hierna uw verklaring wijzigt en stelt dat u de Ossetische taal niet machtig bent (CGVS p. 4). Uw motivering (CGVS p. 2 & 4) dat u slechts tot het 8ste jaar naar de secundaire school te Nuli bent gegaan (i.e. 2de jaar middelbaar), dat u slechts af en toe aanwezig was op school, dat Russisch toen de dominante taal was, dat jullie thuis geen Ossetisch met elkaar spraken, dat uw vrienden etnische Georgiërs waren en dat de meeste klanten van uw vader dit ook waren, is onafdoende. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw vader hielp fruit te verkopen in Zuid-Ossetië en dat u soms met hem fruit bracht naar Ordjonikidze in Noord-Ossetië. Redelijkerwijze kan gelet op het feit dat u opgroeide in een gebied waar Ossetisch gesproken wordt en dat u met deze taal in aanraking moet zijn gekomen (bv. in het dagelijkse leven, op school, tijdens het werk voor uw vader), verwacht worden dat u toch een zekere elementaire basiskennis van het Ossetisch zou hebben. De vaststelling (CGVS p. 12) dat u geen enkel Ossetisch woord kent, en zelfs niet tot 3 kan tellen in het Ossetisch noch een fruitsoort kan benoemen in het Ossetisch, is compleet onaannemelijk en ondermijnt verder uw beweerde etnie en afkomst uit Zuid-Ossetië.

Verder legt u zeer warrige verklaringen af over uw nationaliteit. Gevraagd naar uw staatsburgerschap verklaart u (CGVS p. 3) - tot tweemaal toe - dat u geboren bent in Tshinvali (Zuid-Ossetië) en dat u een etnisch Ossete bent. Gevraagd naar uw staatsburgerschap die u als etnisch Ossete uit Zuid-Ossetië heeft, antwoordt u eerst dat u een Georgische staatsburger bent om onmiddellijk hierna te stellen dat u de vraag niet begrijpt. In dit kader dient erop gewezen te worden dat u bij de DVZ verklaarde (verklaring pt. 6; bijlage 26) dat u staatloos bent. Bij latere bevraging naar uw identiteitsdocumenten verklaart u (CGVS p. 6) dat u in Tshinvali een identiteitskaart had verkregen. Gevraagd of dit document uw staatsburgerschap aangaf, stelt u dat er stond dat u van Zuid-Ossetië bent. Nogmaals gevraagd of dit document uw nationaliteit indiceerde stelt u uiteindelijk dat deze identiteitskaart aangaf dat u een Georgisch staatsburger bent. Nog later geeft u spontaan te kennen (CGVS p. 9) dat u op 17-18-jarige

leeftijd in Tshinvali een Georgische identiteitskaart had bekomen. De vaststelling dat u aanvankelijk dermate vage en volatiele verklaringen aflegde over uw nationaliteit ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid. Uw identiteitsgegevens zijn immers een dermate belangrijk gegeven dat kan worden verwacht dat u van meet af aan hierover coherente en duidelijke verklaringen zou afleggen, hetgeen in casu niet het geval is.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen inzake uw vluchtroute van Georgië naar België. U verklaart (CGVS p. 10-11) dat u een smokkelaar betaalde voor uw reis van Georgië via Turkije naar Griekenland in een minivan. De documenten die voor u geregeld werden heeft u niet gezien, de chauffeur hield ze bij en toonde ze tijdens controles. U weet niet welke documenten voor u geregeld waren. Er was verder geen afspraak gemaakt met de smokkelaar wat u diende te zeggen tijdens een dergelijke politiecontrole. Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook ongeloofwaardig dat u geen informatie kan geven over uw reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort document / (valse) paspoort dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw verklaring volgens dewelke u niet weet hoe u de grenscontroles passeerde en niet op de hoogte bent van de inhoud van het paspoort die werd gebruikt / die voor u was aangemaakt, niet geloofwaardig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Georgisch internationaal paspoort, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een Georgische staatsburgerschap, een eventueel door u verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit het land vertrokken bent, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas als ook uw algehele oprechtheid komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en er bijgevolg in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De door u neergelegde medische documenten worden niet betwist maar bevatten geen gegevens die deze conclusie kunnen wijzigen.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat er in het kader van de asielaanvraag van uw neef Z. K. (...) (O.V. 7.986.676) eveneens een negatieve beslissing werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de "schending van art.52 en 48/3 juncto art. 62 van de wet van 15 december 1980 op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de huisvesting van de vreemdelingen en van artikel 1, A, 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen en de artikelen 48 en volgende van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel".

2.2.1. De Raad merkt in eerste instantie op dat niet kan worden ingezien op welke wijze de bestreden beslissing artikel 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) zou hebben geschonden daar artikel 52 enkel een regeling van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betreft. Daarenboven toont verzoekende partij *in concreto* niet aan op welke wijze een schending van dit artikel voorligt en de commissaris-generaal zijn bevoegdheid zou hebben overschreden, dit terwijl vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Gezien verzoekende partij zich zelfs niet de moeite getroost ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de

bestreden beslissing voormeld artikel zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen enkel de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel dient dan ook vanuit dit oogpunt te worden onderzocht.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4. Waar verzoekende partij opwerpt dat nergens in de bestreden beslissing zwart op wit wordt gesteld dat bepaalde beweringen van verzoekende partij foutief zijn en verwerende partij zich enkel steunt op vermoedens en waarschijnlijkheden oordeelt de Raad dat dit verweer resulteert uit een onjuiste lezing van de bestreden beslissing. Immers verwijst verwerende partij voortdurend naar objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier waarop zij haar motivering steunt (stuk 12) en heeft verwerende partij duidelijk aangetoond dat de beweringen van verzoekende partij over het verloop van de aanval op Nuli onjuist zijn. Voormeld verweer kan door de Raad dan ook niet worden bijgetreden.

2.2.5. Betreffende het betoog van verzoekende partij aangaande de motivering van verwerende partij dat de uitwisseling van etnisch Ossetische personen voor Georgische gevangenen in Zuid-Ossetië een praktijk is die dateert van voor 2010, in het bijzonder dat dit geen afbreuk doet aan haar actuele vrees daar zij door de vreselijke gebeurtenissen en het verlies van haar vader door de vijfdaagse oorlog getekend is voor het leven, stelt de Raad vast dat dit verweer geen weerlegging inhoudt van de vaststelling van het einde van de voormelde praktijk van uitwisseling en wijst hij erop dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft. Desbetreffende motivering van het niet meer actueel zijn van de vrees tot uitwisseling blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.6.1. Met betrekking tot het onjuist bevinden van de beweringen van verzoekende partij over het verloop van de aanval op Nuli werpt verzoekende partij tegen dat deze gebeurtenissen reeds dateren van zes jaar geleden en derhalve van haar niet kan worden verwacht de exacte data nog te weten.

2.2.6.2. De Raad is evenwel van oordeel dat het overlijden van haar vader tijdens een bombardement een dermate ingrijpende gebeurtenis is die in het geheugen gegrift staat dat in redelijkheid kan worden aangenomen dat verzoekende partij exact kan dateren wanneer haar vader kwam te overlijden. Er kan dan ook eveneens om dezelfde reden worden vanuit gegaan dat verzoekende partij kan duiden of deze bombardementen reeds één of twee dagen bezig waren vooraleer haar vader overlijdt dan wel reeds een week aan de gang waren. Daar verzoekende partij het overlijden van haar vader situeert in de nacht van de dag volgend op de aanvang van de bombardementen en deze aanvang plaatst op 6 augustus 2008 is het correct te besluiten dat aan dit asielrelaas volstrekt geen geloof kan worden gehecht daar uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat de bombardementen reeds begonnen een week voor diens overlijden, in het bijzonder op 1 augustus. Vertrekkend vanuit het moment van overlijden van haar vader is het absoluut ongeloofwaardig dat verzoekende partij niet zou weten of deze bombardementen nog maar één tot twee dagen aan de gang waren dan wel een week. Ook de vaststelling dat verzoekende partij het bombardement op het politiekantoor laat samenvallen met de referentiedatum van het overlijden van haar vader, dit in tegenstelling tot de toegevoegde informatie, kan dan ook niet verschoond worden door het verweer dat deze feiten reeds dateren van zes jaar terug. Desbetreffende motivering blijft derhalve onverminderd overeind.

2.2.7.1. Betreffende het geografisch foutief situeren van de stad Kareli oppert verzoekende partij dat zij *“slechts basisonderwijs heeft gevolgd waarbij geen nadruk werd gelegd op het aanduiden van gebieden op een landkaart”*. Zij voegt er aan toe dat zij zeer verward was en de vraag niet afdoende begreep en dat indien meer informatie over de stad zou zijn gevraagd wel degelijk had gebleken dat zij in Nuli had verbleven.

2.2.7.2. Voormeld verweer kan door de Raad niet worden gevolgd nu verzoekende partij geen aanduidingen diende te doen op een landkaart en niet kan worden ingezien hoe desbetreffend de vraag verkeerd kon worden begrepen. Immers kreeg verzoekende partij zelf de gelegenheid op een blanco papier haar plaats van herkomst Nuli aan te stippen en vrij andere steden en dorpen neer te schrijven en te situeren ten overstaan van Nuli. Hierbij tekent en schrijft verzoekende partij in haar zelf gemaakt geografisch overzicht Kareli ten noorden van Nuli (administratief dossier, stuk 4, laatste pagina). Bovendien wijst de Raad erop dat het niet geloofwaardig karakter van het verblijf van verzoekende partij in Nuli niet alleen voortvloeit uit voormelde Geografische weergave, doch ook de motivering over de bombardementen en over de Ossetische taal ondersteunen deze vaststelling.

Waar verzoekende partij nog opwerpt dat verwerende partij meent dat de elementen die zij wel weet ingestudeerde kennis betreft, stelt de Raad vast dat een dergelijke motivering niet in de bestreden beslissing kan worden teruggevonden.

2.2.8. Waar verzoekende partij betreffende de motivering over het niet kennen van de Ossetische taal zich beperkt tot herhalen van de reeds in de bestreden beslissing niet aanvaarde verschoningsgronden wijst de Raad erop dat deze loutere herhaling geen weerlegging *in concreto* uitmaakt van de zeer concrete motivering dat zij ondanks een uiterst lang verblijf in het Ossetisch gebied en het maatschappelijk voluit deel uitmaken van deze leefomgeving niet in staat is zelfs nog maar tot drie te tellen in het Ossetisch, niet eens een fruitsoort in het Ossetisch kent – haar vader was fruithandelaar – en zij bovendien aanvankelijk aangaf deze taal wel te kennen.

2.2.9. Betreffende de opmerking van verzoekende partij dat zij last heeft van geheugenverlies wijst de Raad erop dat verzoekende partij geen medisch attest bijbrengt waaruit blijkt dat haar cognitief geheugen dermate is aangetast dat zij in de onmogelijkheid verkeert een coherent en consistent relaas naar voor te brengen.

2.2.10.1. Aangaande de motivering met betrekking tot de nationaliteit voert verzoekende partij aan dat er bij de Dienst Vreemdelingenzaken een communicatieprobleem was met de tolk daar zij de indruk had dat de tolk haar niet serieus nam én dat zij de vraag niet goed had begrepen. Ook op het Commissariaat-generaal had zij deze vraag niet goed begrepen.

2.2.10.2. De Raad stelt vast dat nergens uit het verslag van het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat er enig probleem was met de tolk. Op de eenvoudige vraag naar het staatsburgerschap heeft verzoekende partij geantwoord “onbepaald”, verzoekende partij heeft op het

einde van het gehoor verklaard niets meer te hebben toe te voegen en heeft na voorlezing van het verslag in het Georgisch dit verslag voor akkoord ondertekend (administratief dossier, stuk 8). Verder verklaart verzoekende partij bij het gehoor op het Commissariaat-generaal duidelijk dat op haar identiteitskaart als staatsburgerschap Georgisch staat vermeld om even later te stellen dat zij op 17-18-jarige leeftijd een Georgische identiteitskaart heeft bekomen (administratief dossier, stuk 4, p. 6 en 9). Voormelde neerslag van het interview is duidelijk niet voor interpretatie vatbaar en verzoekende partij duidt op geen enkele wijze aan hoe etymologisch of door meervoudige betekenis van woorden en begrippen in de vertaling deze conversatie op een foutieve wijze kon zijn neergeschreven. Het verweer van verzoekende partij doet dan ook geen afbreuk aan deze motivering.

2.2.11. Waar verzoekende partij oppert dat het feit dat zij niet weet wat de inhoud van haar reisdocumenten was niet bewijst dat zij een paspoort achterhoudt, is de Raad van oordeel dat van personen die uit ernstige vrees voor vervolging hun land van herkomst verlaten en op illegale wijze op weg zijn naar Europa, redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij alert zijn omdat zij op elk moment riskeren te worden tegengehouden door de strikte controles. Het is dan ook een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van verzoekende partij dat zij geen nadere verklaringen wist af te leggen omtrent de inhoud van de gebruikte reisdocumenten en dat er geen afspraken werden gemaakt met de passeur. Evenwel is het algemeen geweten dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen, en dit op strikt individuele wijze. Het risico voor zowel verzoekende partij als de smokkelaar op ontdekking is dan ook zeer reëel. Het is dan ook onaannemelijk dat verzoekende partij niet op de hoogte zou zijn van de wijze waarop zij kon reizen en er geen afspraken werden gemaakt met de smokkelaar. Voormelde vaststellingen doen dan ook terecht het vermoeden ontstaan dat er niet op illegale wijze werd gereisd, doch wel in het bezit van een rechtsgeldig paspoort voorzien van de nodige visa. Het vermoeden van het achterhouden van een dergelijk document is dan ook een terechte conclusie.

Dat verwerende partij zich betreffende haar motivering aangaande de toegankelijkheid van Europa niet zou steunen op objectieve informatie, zoals geopperd door verzoekende partij in haar verzoekschrift, mist feitelijke grondslag daar desbetreffend wel informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier (stuk 12). Bovendien brengt verzoekende partij geen andersluidende informatie bij waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich steunt niet correct zou zijn.

2.2.12. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.13. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.14. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.15. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 11 en 12) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 5 maart 2015 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.16. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien oktober tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT